

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות
בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 394

השוותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשוותפות חייגו: 03-9091313

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיעו עד אליך! 03-9091313

פרשת ויצא

בית נאמן בישראל

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ת"א	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
17:49	16:14	17:16	
י"ם	16:00	17:15	17:53
חיפה	16:04	17:14	17:49
ב"ש	16:18	17:18	17:53

הלכה למעשה

הטועה בתפילת השבת

שאל את הרב

סגולה להצלחה

ביתנו החדש

גיל ההתבגרות

מחכימים ברמה

לבישת שני בגדים ביחד

פינה חדשה
הטור האישי

זקנים וזקנות, שהיום במבט לאחור מלקים את עצמם, איך לא שמענו בקול הורים ומורים? איך הרסנו לעצמינו את חיינו במו ידינו? הרי היינו יכולים להיות היום הורים לילדים בנים ובנות, ורק בגלל קשיות ערפנו וטיפשותנו הפסדנו את חיינו, לכן הבה ונהיה חכמים של לפני מעשה ולא חכמים שלאחר מעשה. בוא וראה כמה החמירו חז"ל במי שאינו נושא אישה ואינו עוסק בפריה ורביה, כך מובא בתוספתא [מסכת יבמות. פרק ח] ר' עקיבא אומר כל השופך דמים הרי זה מבטל את הדמות, שנאמר "שופך דם האדם באדם דמו יושפך". ר' אלעזר בן עזריה אומר, כל שאינו עוסק בפריה ורביה הרי זה שופך דמים, ומבטל את הדמות, שנאמר "כי בצלם אלוהים עשה את האדם", וכתב "ואתם פרו ורבו". בן עזאי אומר, כל שאינו עוסק בפריה ורביה הרי זה שופך דמים ומבטל את הדמות, שנאמר "כי בצלם אלוהים עשה את האדם" וכתוב "ואתם פרו ורבו".

ובמדרש אגדה [במדבר פרשת בהעלותך פרק י סימן לן] שובה ה' [רבות אלפי ישראל]. מלמד שאין השכינה שורה פחות מששים רבוא מישראל, ומכאן אמרו כל מי שאינו עוסק בפריה ורביה גורם לשכינה שתסתלק מישראל, הרי שהיו ישראל ששים רבוא חסר אחד, וזה לא עסק בפריה ורביה גרם לשכינה שתסתלק מישראל:

כלל של דבר אשרי מי שזוכה להקים בית נאמן בישראל בגיל מוקדם. לכן אחים ואחיות יקרים. אל תתמהמהו בענין חשוב זה, עשו כל מאמץ בתפילה לה' שיוזכר אתכם לזוג הגון, וגם מצדכם לעשות את ההשתדלות המרבית. ויהי רצון שבורא עולם בקניין ישרים זה הבניין יוזכר לכל הרוקים והרוקות בישראל לבתים נאמנים בישראל אכי"ר.

שבת שלום ומבורך

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פרשת השבוע "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש, וייקח מאבני המקום וילן שם כי בא השמש וישכב במקום ההוא, ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, והנה מלאכי אלוהים עולים ויורדים בו" בזוהר הקדוש, אמר רבי יצחק בוא וראה, שכתוב "ויחלום" וכי יעקב אבינו הקדוש שהיה מובחר שבאבות נגלה אליו הקדוש ברוך הוא בחלום? ובמקום הקדוש הזה לא ראה אלא בחלום? ועונה הזוהר, אלא כיוון שיעקב לא היה נשוי עדיין ויצחק היה קיים, וממשיך הזוהר ושואל, והרי גם לאחר שנשא אישה כתוב וארא בחלום, הנה לנו שגם אחר נישואיו עדיין ראה בנבואה דרך חלום. עונה הזוהר, שם נגלה אליו בחלום בגלל הארץ הטמאה, שלא היה בארץ ישראל ויצחק היה קיים לכן כתוב בו חלום, ואחר שבא לארץ הקדושה עם השבטים הקדושים כתוב "וירא אלוהים אל יעקב".

מכאן נראה כמה גדולה מעלתו של הנושא אישה, וכמה פחיתות ערכו של מי שאינו נשוי, הנה לנו אפילו יעקב אבינו בחיר שבאבות לפי שלא היה נשוי לא נגלה עליו השי"ת אלא בחלום, כמה לצערנו יש המתמהמהים בעניין זה, או שהם בורנים יתר על המידה, או שמתעצלים ופוחזים לקחת אחריות של עול בית אישה וילדים, מה יהיה? מה נאכל? מהיכן נשיג כסף? היכן נגור? לקנות בית לא שייך, והשכירות יקרה מאוד, ולכן דוחים ודוחים, הבה ונשאל את פיהם, ואם תחכו המחירים ירדו? ופתאום כן יהיה לכם מה לאכול, וכסף.

אלא מה? כל אלה תשובות של היצר הרע, וחוסר אמונה, חז"ל למדנו, מאן דיהיב חיי יתבי מזוני, פירוש מי שנותן חיים נותן פרנסה. וגם אמרו מולד דתרי עדיף. שפירושו מזל של שניים, דהיינו של בעל ואישה יחד, הרבה יותר גדול משל כל אחד לחוד, ועוד שכמה שהשנים עוברות נעשה יותר ויותר קשה, עד שלצערנו עומדים אנו מול מציאות קשה, של רווקים ורווקות

פנינו רבנו

להם ילדים קטנים! למה הוא לא פוחד? מדוע הוא אינו ירא מהבורא יתברך? הרי עוון גדול יוצר קטרג נורא ואיום, ולא נחתם גור דנים של דור המבול אלא על הגדול. מי יודע כמה מצרותיהם של בני אדם נחתמו על הגדול. אם רק היו מבינים את סבת העניש ומשיבים את הגדול, אזי כל הבציעות והצרות היו נפתרות באחת. במקום לבדוק מזוזות, לחפש סגולות וזלילות קמיעות, הפתרון האמיתי הוא כל כך פשוט. בסך הכל להחזיר את הממון שנלקח שלא כדין. לקיים את מצות "והשיב את-הגדולה אשר קול" (ויקרא ה כג) והכל יבוא על מקומו בשלום.

אדם שהולך ברחוב בשעות הלילה, אינו צריך לחשש מרוחות או משדים, עליו לפחד ולרעד שלא יגדל בטעות את שנת האליל. נשאלם חזון עם רבנו לשכינה בשעה מאחרת, הוא כמוהו כבר עיף ורוצה להגיע לביתו במהירות האפשרית, לכן הוא מרשה לעצמו לדהר ברחובות, כששואגת המנוע גורמת לשומעים לחשב שהגיע הנה נגמ'ש צבאי. עד שהאוס מסים לחנות סוף סוף ומואיל בטובו לדומם את המנוע, הוא מרעיש בקולו ברחוב, הוא הרי באמצע טלפון, וכל השכינה צריכה להמתין עד שיואיל בטובו להקנס לביתו ולנהל משם את עניניו שאינם סובלים דחוי. למה הוא לא מתחשב גם באחרים? הרי יש כאן תושבים, שיש

הרב כבר תקופה מאוד ארוכה אני חושב לכתוב ולהביע את כל רגשותי תודותי וחובותי אליך. אין כאן טעם להאריך אך הייתי לפניי ההכירות שלי איתך שנערכה לפני כ-3 שנים לערך. תמיד הייתה בי אמונה אבל לא עשיתי עם זה כלום. ממש כמו מילים בלי מנגינה. אבל אחרי שיעור והיכירות איתך פתאום כל אותם מילים שהיו טמונים בי קיבלו משמעות עם אותה מנגינה שאתה נתת לי, הכנסת לי קצב לחיים. להחזיר בתשובה אנשים בלי קשיים זאת לא חכמה, אבל אתה לא כזה אתה אוהב אתגרים והשקעת בי כמו שאף רב אחר לא היה משקיע. יש לי תודה אחת ענקית אליך, תודה שהלחנת את שיר השירים של החיים שלי! מאוד אהרן

שלחי תור אישי שלחני מייל
karvenu1@gmail.com

מוותור לא מפסידים

סיפור לשבת

הוראה, ונשמע מה יש לו לומר בנידון". אמר ועשה. ורבו מעבר לקו פוסק: "עפ"י הנתונים היבשים שהשמעתם, אין כאן שום איסור של חטיפת החררה מידי המהפך בה, אין שום מניע שלא תסגור את העסקה ביניכם. בהצלחה". "יופי שמעת, הבה ונסגור את הפרטים בינינו", דחק בי המוכר. גם לי יש רב, וגם הוא מורה הוראה, השבתי למוכר. הפלא ופלא כבוד הסופר, גם רבי ומורי, שהוא דיין מיומן וותיק משיב באותה רוח דברים. "עפ"י ההלכה אין שום מניע שתבצעו את העסקה, כרגע - עפ"י הדין - החררה בידך..." הרב שלי פסק מדיבורו, נשם עמוק והוסיף את המשפט הבא: "נכון, ההלכה לצידך ואף אחד לא יבוא בטענה כלפיך אם תרכוש את הנכס, אלא שיש כאן צד של צער אלמנה. קרוב לוודאי שכשהיא תשמע שהדירה נמכרה, היא תזיל דמעה. וכי חסרות דירות בעולם? למה להתעסק עם דמעתה של אישה מיוסרת?" עיניה של רעייתי הפכו רכות ונוגות. המוכר אף הוא נאלם דום. לחצתי לו יד בחום רב, וסיכמתי את המפגש בינינו: אתה איש יקר, ודירתך נפלאה, אבל דמעה של אלמנה. אתה מבין? ר' לוי, עיין בפתח דברי. ירדתי במדרגות עם לב צבט ומכוון. מצד אחד חשתי מאומב ושובר ומצד שני מעודד עם תחושת הצלחה שנברתי על היצר. אבל הדירה, אוף, הדירה החלומית, חמקה מבין אצבעותי. אגלה לך, שיש לי תפקיד מסוים במוסד ציבורי חשוב. למחרת בבוקר ערכתי בדיקה יסודית מה בעצם מעכב את המשכנתא של הגברת. נו טוב, לא נלאה אותך, מדובר היה בכמה פרטים טכניים תקועים, ולאחר שהפעלתי לחץ הבטיחו לי שהעסק שלה מתקדם. נשמתי לרווחה.

אחרי הצהריים אחד, בעוד הנני משרך רגלי לכוון דירתי, המכונה בז'רגון המשפחתי קופסת גפרורים, ידד שלי - מנחם - על הקו. "פרויקט, באיזה רחוב אתה נמצא?" נכנסתי כרגע לתחילת רחוב החבצלות. "עצור במקום..." הורה לי. משמאלך בנין מספר ארבע, עלה לקומה ראשונה, דפוק בדלת השמאלית של משפחת ירדני, הם מוכרים את הדירה, עוד לא שמו שלט, לך תציין". אדון 'קוטף סיפור', נכנסתי לדירה וכמעט נפלתי מהתרגשות. דירה יותר רחבה ונוחה מן הקודמת, הנוף יותר מרשים, היא קרובה למוסדות החינוך של ילדי ולקהילה שלי. בקיצור, אם ההיא היתה 100% מתאימה לנו, זו הנוכחית מתאימה במיליון אחוז, אם יש דבר כזה. וכמה חצה כבוד? שאלתי את ירדני המוכר. "1.8 מיליון וסוגרים", כעבור רבע שעה נכנסה אשתי, עשתה סיור זריז, תלתה בי עיניים דוחקות והבנתי הכל. מיד עשינו זכרון דברים. ועכשיו לסיכום הדברים - שים לב: מצאתי דירה גדולה ונוחה יותר, במחיר הרבה יותר זול, באזור הרבה יותר נוח מבחינת הכל, והכי חשוב, לא היפכתי בחררה למרות שהתייח לי. חכה רגע ר' לוי, לא סיימנו... יצאנו רעייתי ואני מן הדירה מרצים עד השמים, זיכרון הדברים בכיס, המשכנתא תצטמצם בהרבה. הפינוי של ירדני זריז. צלצול בפלאפון הכשר שלי. על הקו האלמנה: "ירציתי לבשר לך שכרגע הורינו לנו את המשכנתא, ואנחנו בדרך לחתימת חוזה. תודה רבה לך מכל הלב". (קובי לוי)

ירדתי במדרגות של הדירה המיוחדת והמטופחת ולבי נצבט בקרבי. הלא זה בדיוק המעון הנכסף שחיפשתי וחלמתי שנים לא מעטות, כדי לשכן בו את בני משפחתי ההולכים ותופשים נפח בלי עין רעה. כשמברכים "כן ירבו" מתכוונים - ברוך השם - אגלי, ועכשיו, מדרגה אחרי מדרגה, אני צריך לעשות עם עצמי מאבק פנימי לא פשוט. לוותר או לא לוותר. בקיצור, הרב לוי, מדובר בדירה בת חמישה חדרים, קומה שניה, עם מעלית. לובי הבניין מאד מאיר עיניים. החדרים גדולים, הסלון משקיף לנוף ירקרק עם אופק של שמים אינסופיים, המטבח רחב-ידיים עם פינת אוכל שהיא הרבה-הרבה יותר מפניה. בקיצור, הבית החביב הזה מתאים כמו כפפה ליד למשפחתנו. כל צורך של כל ילד נענה בהרחוזה, כולל חדרון עבודה קטן בשבילי צמוד למרפסת הענקית... אתה יכול להבין את מפת הנפש, והאמבה העמוקה שתקפה אותי עקב ההחלטה לא להיכנס לעסקה, שאני כל כך חושק בה. ושתבין, המוכר ביקש סכום גבוה ביותר. 2.2 מיליון ש"ח, זה דרש ממני להוסיף עוד 150,000 למשכנתא המנופחת ממילא. סגן מנהל הבנק אמר לי - תוך כדי שיחה עם בעל הדירה - שלדעתו לא תהיה בעיה ותוך יומיים שלושה הבנק עומד לצדי עם התוספת המבוקשת. עיניה של אשתי נתלו בי ודחקה בי כאומרות: 'נו פרויקט, תעשה איתו זכרון דברים, גם בחלום הכי רחוק שלנו לא חשבתי שנוכל להיכנס בשערי הדירה המהממת הזו...' ניסיתי להוריד 50,000 שקל מהמחיר, והלה היה עקשן. "בשום פנים ואופן לא! שני מיליון מאתיים אלף! אם מתאים לך, עושים עכשיו זכרון דברים ויוצאים לדרך". פתאום חמותי על הקו. "פרויקט אל תחשוב פעמיים, תפסיק להסס ולהתמקח איתו בשביל 20,000 פחות או יותר, לא מפוצצים עיסקה כזו, שתתן לך הרחבה, הרווחה והומון שמחת חיים. צא מקופסת הגפרורים והיכנס לארמון, פרויקט. בעלי אומר שהוא מוכן להעביר לך 10,000 שקל כדי להקטין את הנוזק...". חמותי לוחצת, והנה חמי על הקו. "פרויקט אל תמצמץ, הבת שלי רוצה את הדירה, הייתה תעשה זכרון דברים, אנחנו מאחירך, וכדאי שתדבר עם הוריי אולי גם הם ישחררו כמה לירות". עכשיו גם חמי לוחץ, דמעה קטנה בעינה הימנית של אשתי, ואני נכנע. או קיי, אני אומר לו, נעשה זכרון דברים על 2.2 מיליון ושיהיה לברכה. רק תסביר לי למה אתה לא מוריד כמה גרושים מעל המחיר נקוב, שאלתי את המוכר. "תקשיב לי יש קונה רצינית, שמוכנה לשלם שני מיליון מאה חמישים אלף. עקרונית סגרת אתה, אבל לא חתמנו חוזה ולא זיכרון דברים. סיכמנו שאם היא תשיג את הסכום תוך חודשיים-שלושה, נסגור. דא עקא שהמשכנתא שלה מעוכבת המון זמן ע"י הבנק", הסביר לי. מדוע? שאלתי. "תראה פרויקט, מדובר באשה אלמנה עם מספר ילדים, היא עדין בתוך שנת האבל, בעלה נפטר לא מכבר, והדירה מחולקת גם ליוורשים, עפ"י ההלכה והחוק גם יש להם חלק בדירה. עכשיו הם מנסים לשנות את צו-הירושה, כדי להוציא את הבנים בהסכמתם כמובן, מן הירושה, אבל העסק נמשך ונמרח כבר ארבעה חודשים וחצי, ואני די לחוץ. והנה הגעת, הוספת מעליה סכום נאה של חמישים אלף ובשעה טובה סוגרים", עדכן המוכר. אלמנה? אלמנה מהפכת בחררה ואתה לא מעדכן אותי? זה נשמע לא טוב, טענתי. המוכר, יהודי חביב וירא שמים קצת מבין ענין, משיב לי: "תשמע, שנינו ראי שמים, מה יותר נכון וראוי מאשר להרים טלפון לרב שלי שהוא מורה

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

א. מהי הסגולה להצלחה בכל עניין, לחשוון ולכסלו?
ב. מדוע החגים היהודים חלים עד ט"ו לחודש ורק חנוכה בחצי השני של החודש בכ"ה?

תשובה: א. נד בן יעקב אבינו נולד בעשרה במרחשון והוא הצליח, כי ג' פירושו מול, ותאמר לאב בגד בא מול, וג' פירושו כוסברה, וגרעיני הכוסבר הם רבים מאוד ומבורכים, ולכן מקנה רב היה לו לג' ככתוב בספר במדבר. וכתב רבנו חיים פלאגי ז"ל בספרו מועד לכל חי סימן כ"ו סעיף ה, כי מול טוב ויצליח בכל אשר יעשה וכן כל חודש כסלו הוא מול וכולו מוצלח להרים מזל ולכל עסקיו ולכל עניניו.
ב. בזוהר פרשת אמור ופינחס כתב, כי ט"ו הוא י"ה, והחודש הוא הלבנה הרומזת לשכינה. אשר בה מתרחשים כל הנסים והנפלאות, והיא לוחמת מלחמות ישראל, ולכן בטי"ו לחודש כשהלבנה במילואה היא נמצאת במלא זוהרה. יוצא מהכלל יום כ"ה בכסלו יום שבו הושלמה מלאכת המשכן ונדחתה לראש חודש ניסן, גם הוא התחנה כ"ה במסעות בני ישראל במדבר שהיא "חשמונה". וכהנים היו ולהם שייך "כה" כי כתוב כה תברכו את בני ישראל. בנוסף בזוהר פרשת בלק האריך רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עלינו בביאור המילה "כה" המרמזת לשכינה, כמו כה אמר השם, ומכיוון ויש בה חמש גבורות ומקבלת מחמש ספירות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, והם נכללים ביסוד ושייכים לה. ואחר כך יבא היסוד ויתן לה כ"ה חסדים כנגדם חמשה מכל אחד מהחמשה הנ"ל, ונקראים "כל" מספרם חמישים, והיא אותה אחרונה שבשם הוי"ה הרי כל ועוד ה"ה כ"ה".

**בונים את בית השם,
בואו והוסיפו עוד לבניה
בבניית בית מקדש מעט,
אל תפספסו: 03-9091313
"מצווה לתרום מכספי מעשר"**

גיל ההתבגרות

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

הפער שיש בין הבגרות הגופנית והשכלית מצד אחד, לבין הבגרות הנפשית מצד שני, הוא זה שיוצר את המשבר. ככל שיוגדל הפער הזה תגדל עוצמת המרידה. ולחילופין, אם הפער הזה יצטמצם, תקטן עוצמת המרידה. איך מצמצמים את הפער? לפני שנענה על השאלה הזאת, נשאל שאלה מקדימה: מדוע ולמה לפני חמישים שנה לא היה 'מרד נעורים', והיום, זה מתפרץ בעוצמות אדירות? התשובה לכך, שפעם ההורים היו מטיילים על הילד סמכות ואחריות כבר מגיל צעיר, הם היו נותנים בו אמון שיבצע משימות שגרמו לו להתבגר נפשית. לדוגמא: אבא שהיה מנהל מכולת היה מעמיד את בנו בן ה 12 בדוכן המכירה והיה הולך לנח. והילד הזה היה מתמודד עם כל הטיפוסים, וידע למכור ולהכניס כסף לקופה. האבא לא חשש שהוא יתבלבל, או שלא יעמוד בלחץ הקונים, אלא סמך עליו. כשהיינו ילדים הורינו הטילו עלינו משימות וסמכו עלינו שנבצע אותם בשלמות. היום, הילדים גדלים בחממה, כמעט ולא מוטלת עליהם אחריות ולא עול, ולכן הם לא מתבגרים נפשית. יש להם המון זמן פנוי, וכאשר נלערים והנערות יש זמן רב ללא תעסוקה או הפעלה כלשהי, הם מגיעים לבטלה גמורה. ואמרו חז"ל: בטלה מביאה לידי שעמום. גורם נוסף ליצירת המשבר הוא הציפייה שיקרה משבר. כלומר, כשיושבים ומחכים לזה, זה בא. אסור לעמוד עם סטופר, מִכֵּן שֶהֲתַעֲסֻקוּת בַּמִּשְׁבֵּר, יִכְלֹה לְדַחֵף אוֹתוֹ לִזְהָר. הורים יקרים, אתם זוכרים שכשאר נולד לנו הילד הראשון, הלכנו לפי המדריך של טיפת חלב, והיינו מאד לחוצים. אם התינוק לא הרים את הראש בגיל 3 חודשים, היינו בלחץ והלכנו לבדוק אם יש לו ראש... בגיל שנה הוא צריך ללכת, והוא לא הלך, היינו בפאניקה ובדקנו שיש לו רגליים. אבל בילד השלישי והרביעי כבר זנחנו מזמן את המדריך של טיפת חלב, ולא היה אכפת לנו שהוא לא יחלץ או ילך, העיקר שלא יפריע... אסור לעמוד עם סטופר, כל ילד והקצב שלו. זאת ועוד, לא כל התנגדות או אי ציות להורים בגילאי הבחורות יקָרָא משבר. מותר להם לומר 'לא', ולפעמים גם לא לציית. יש להם חיים משלהם, ולכן לא נכון להגדיר את זה כמשבר. שימו לב, שהבנים נוטים יותר למרידה, ומחצינים אותה, והבנות נוטות יותר לבלוע פנימה. הבנים מטבעם מתפרצים, צועקים, מאיימים לברוח, ועושים רעש וצלצולים. הבנות לעומתם, יותר מתכנסות בעצמן ושוקות. הן עושות תנועות עם העיניים, מסתגרות בחדר שעות רבות, וקשה לדעת מה קורה איתן. לכן, עלינו לתת יותר תשומת לב ולהיות יותר רגישים לגבי הבנות, ולהיות ערניים, מִכֵּן שֶהֲתַכַּנְסוּת והשתקפה שלהן יכולות חלילה לפגוע ביציבות. כמו שאמר שלמה המלך: "דָּאָגָה בְּבֶרֶךְ אִישׁ יִשְׁחָקָהּ"

הטועה בתפילת השבת

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. יזהר אדם בתפלותיו בשבת, שלא יבוא לכלל טעות בתפלה, להתחיל אתה חונן, שאין זה סימן טוב לאדם שיטעה בתפלתו בשבת. ולכן טוב ונכון להתפלל מתוך הסיוד, ובפרט שעל ידי כך גם יוכל לכוין בתפלתו. ואם טעה בתפלות שבת והתחיל בתפלת החול, גומר אותה ברכה שהתחיל בה, ואחר כך חוזר לתפלת שבת. לא שנא אם נזכר בברכת אתה חונן, לא שנא אם נזכר בברכה אחת משאר הברכות, כגון באמצע השיבנו או רפאינו, יגמור אותה ברכה שהתחיל בה, ויחזור לשל שבת. בין בערבית בין בשחרית ובין במנחה. אבל אם טעה במוסף והתחיל באתה חונן, פוסק באמצע הברכה, ומתחיל "תכנת שבת". ואף אם נזכר אחר שהגיע לרצה, אומר שם תכנת שבת וכו', וחותר מקדש השבת. [ואינו יכול לומר שם מעין המאורע].

ב. אם היה סבור שהוא יום חול, והתחיל אדעתא שהוא חול, ומיד כשאמר תיבת "אתה" כדי להמשיך חונן לאדם דעת, נזכר שהוא של שבת, צריך לסיים ברכת אתה חונן, ורק אחר כך לחזור לשל שבת, וכמבואר. [ואין כאן סב"ל, דמעיקר הדין היה צריך להתפלל י"ח ברכות בשבת. יב"א ח"ו עמ' צב אות ב]. אבל אם היה יודע שהוא שבת, ומתוך הרגל לשונו אמר אתה, כדרכו בכל יום, אפילו אם הוא בתפלת שחרית שאינה פותחת באתה, אינו גומר ברכת אתה חונן, אלא פוסק מיד ואומר ישמח משה וכו'. דחשבינן ליה כטעה בתפלות שבת והחליף בין שחרית למנחה, או בין שחרית לערבית, שאינו חוזר.

ג. מי שטעה בתפלת שבת, ואחר שהתחיל בברכת אתה חונן המשיך גם בברכות שלאחר מכן, וטעה בימות הגשמים ואמר ברכנו, ואחר כך נזכר שהוא שבת, אם נזכר קודם שהתחיל ברכת תקע בשופר וכו', יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה", ויחזור לתפלת שבת. אבל אם נזכר אחר שהתחיל תקע בשופר, או בברכות שלאחר מכן, אינו חוזר לברכת ברך עלינו, אלא צריך שיפסיק באמצע הברכה שנזכר בה, ולחזור לתפלת שבת. ואף שיש חולקים בזה, ספק ברכות להקל.

ד. מי שהתפלל תפלה של חול בשבת, וסיים את תפלתו, מאחר שלא הזכיר של שבת לא יצא, וצריך לחזור לראש. ואם לא אמר יהיו לרצון אמרי פי השני, אינו חוזר אלא לשל שבת. ואם הזכיר של שבת בתוך השמונה עשרה, אף על פי שלא קבע ברכה לשבת, יצא. ואם הוא מסופק אם התפלל תפלת חול או של שבת, אינו חוזר להתפלל, כי מסתמא התפלל של שבת.

חידודין

עם ר' עמי מימון

שאלה: על מי נאמר שהוא נבהל להשיב? תשובה: גולם. פרק ה משנה ז.

שאלה: על מה מגיע רעב של כליה? תשובה: על זה שלא נוטלים חלה. פרק ה משנה ח.

החוברות שישנו לכם את החוויה בשולחן השבת!

להזמנות חייגו: 03-9091313

10 נח בלבד! מחיר מיוחד לכמויות לזיכוי הרבים!

אם אין לנו לבוש של יהודי, בואו לפחות נתנהג כמו יהודי!

לפעמים כאילו מבחינתם היהודי החרדי הלבוש המסורתי, הגיע מאיזה עיירה גלותית נידחת ושכח להתעדכן בתכתיבי האופנה...

סיפר לי אדם חרדי שהלך במקום חילוני ושמע ילד אחד שואל את אמא שלו "אמא! מה זה האיש המוזר הזה? יוצאים לו חוטים מהמכנסים..." עצוב...

אם אין לנו לבוש של יהודי, בואו לפחות נתנהג כמו יהודי!

כתב השולחן ערוך סימן ב' סעיף ו', שלא ילך ארבע אמות ללא כיסוי הראש, וכתב שם הרמ"א מפני כבוד השכינה. הכיפה שאדם לובש צריך שתהיה ניכרת מכל צדדי הראש, מלפנים ומאחור! ונראה לפי רוב השיטות, כיסוי הראש לגברים הוא ממידת חסידות, אולם יש שהחמירו משום עיקר הדין או משום הט"ז שיש איסור ללכת ללא כיסוי ראש משום חוקת הגויים או על פי דברי הוזהר וכו' אך כיום לדעת רוב הפוסקים סוברים שבימינו יש חיוב לחבוש כיסוי ראש.

אבל היום עם ירידת הדורות ירדו גם בכמות הבד. וישנם כאלה ששמים על ראשם כיפה קטנטנה מאחורה, שאם מסתכלים מן הצד רואים כאילו חלילה אינם חובשים כיפה כלל! ויש עוד ששמים את הכיפה בצד או חצי על המצח, וכל ראשם מגולה!

כך תשים את הכיפה נכון

הכיפה במקום הנכון

כיפה על המצח - לא נכון

כיפה בצד הראש - לא נכון

כיפה קטנה מידי - לא נכון

מהו לבוש יהודי? חליפה קצרה? חליפה ארוכה? אולי פראק? שטריימל? ישנם אינספור סוגים וגדלים שונים ומשונים, ואולי בעצם הלבוש האותנטי הוא דווקא של התימנים? הרי כתוב שבני ישראל במדבר לבשו שמלות....

אז האמת היא כנראה כזאת, שכל בגד שהוא מתבדל מהגויים ולא דווקא לבוש מסוים יכול בעצם להיכנס בקטגוריה של "הלבוש היהודי".

במשך הדורות היהודים סבלו מאד בגלל לבושם השונה משאר האוכלוסיה. מסופר על יהודייה חילונית שנטפלה לאיזה חסיד אחד בניו-יורק שבאמריקה, ואמרה לו "תדע לך אתם פשוט דוחים! גם אני יהודייה, ואתם לא צריכים לפרסם לכל העולם שאתם יהודים עם הלבוש המוזר הזה, זאת ממש בושה לכל העם היהודי!!!!" "גברת" השיב לה באנגלית... "אני מבני האיימיש" (איימיש' זו כת של גויים הדוגלת להתחברות מוחלטת לטבע, והלבוש שלה דומה ללבוש החרדי) "אוי! אני ממש מצטערת" התנצלה.. "אני חושבת שאתם אנשים ממש נפלאים! כל הכבוד לכם שאתם נצמדים למסורת שלכם..."

גם בתקופת ההשכלה הצטרפו ה'משכילים' למסע הרדיפה, ואפילו פנו מיוזמתם לממשל הרוסי לחוקק חוק נגד הלבוש היהודי, בדעה נחרצת, לשם מה להיות כל כך שונים? צריך להתערב ולהשתלב עם שאר העולם... אך למרבה הפלא הממשל לא שיתף איתם פעולה, לא בגלל צידקותם או אהבת ישראל שלהם אלא משום שידעו שזו גזרה שלא יעמדו בה. אך ה'צדיקים' המשכילים לא ויתרו והצליחו בסוף להוציא חוק נגד הלבוש היהודי. ובאמת יום בהיר אחד הסתובבו שוטרים ברחוב וגזרו פאות וחליפות.

כיום, ברוך ה', לא מצליחים לעצור אותנו... "הלבוש השחור" הולך ומתרבה ברחובות! לצערנו, מה שהם כן הצליחו לעשות, הוא לנתק את אלו שאינם קרובים לעולם התורה והמצוות, אשר לא נראה עליהם שום סממן יהודי שבידיל אותם מן הגויים! מה שיותר עצוב, הוא המרחק ביניהם לבין צורת יהודי, נראה

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

שאלה: האם יש איסור ללבוש שתי בגדים ביחד ומה הדין לגבי לפשוט מעליו שני בגדים בבת אחת האם גם בזה מביא על עצמו שכחה או לא?

לסיכום: אתה הורת לדעת כי יש איסור ללבוש שני מלבושים יחד וכן לא יפשיט ב' מלבושים יחד כי קשה מאוד לשכחה ובשעת הדחק יש מקום להקל הוא הדין שיש להקל כשלוש הכובע ועליו כיסוי מגן הגשם היות ובא להציל מפני הגשמים הרי הוא בטל לגביו זאת ועוד אין שום חומרה לגבי לבישת ב' גרביים ונעלי הערדליים שלגבם לא חשיב מלבוש לעניין זה ושלא כמי שכתב להחמיר בזה יש מקום להחמיר שלא ללבוש הכיפה והכובע ביחד כדברי המחמירים בזה עד כאן.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

סיפורי ישועות

נפש ומצבה ברוך השם השתפר. עשינו פדיון נפש נוסף אצל הרב ובסיעתא דשמיא יום אחד אחרי היא שוחררה בשעה טובה מבית החולים. תודה רבה ממשפחת יפרח.

נולדה לנו תינוקת מקסימה אך לצערנו אשפזו אותה בבית החולים כיוון שהיו לה בעיית חוסר דם ובעיות בכדוריות הדם. היא הייתה מאושפזת במשך 3 חודשים ובקושי עלתה במשקל. עשינו פדיון